

**Доцкна** нар. поздно (серб. доцкан, доцне). Богъ да убіетъ тво-  
ята майка! Що ми те пущи доцкна на гости, Доцкна на гости со не-  
вѣста-та. *М. 653.*

**Доцьвѣтъ** ил. дл. доцьвѣту. Цвѣтица—да доцьвѣтять и да даждѣ  
плодѣ. *Л. Д. 1871 р. 165.*

**Дочакамъ** ил. св. дождусъ, приму. **Дочак(у)вамъ** **Дочек-  
вамъ** ил. дл. дожидаюсъ, принимаю. На онѣзи хайдутѣ има толкова  
скѣпо да плаща, наместо да дочака да са премери съ противника си.  
*Л. Д. 1875 р. 147.* Подфарле'етъ злато-но яболко; Една фарлятъ, дру-  
га го дочеквѣтъ. *М. 68.* Въ *многостѣи*: Да дочекашъ и въ година—и  
за многу Со твоя-та добра глава“. *М. 586.* А баба Божилица чѣка  
и не дочѣква са, земе старите мѣнци и иде скринномъ да налѣе друга  
вода. *З. 98.* Терзіятъ зарадвалъ ся много, дѣто мѣ дочяка здравъ и  
читавъ. *Х. I. 144.*

**Дочѣпамъ** ил. св. схвачу. Раненъ азъ ножа си дочѣпахъ дѣб-  
ныя еднаж насалихъ яростно Много си турскы главъ отѣкохъ Вѣж-  
сто притекохъ мѣстѣ усойно. *Гл. 49.* С рѣжжъ дочѣпахъ остѣръ ножъ.  
*ib. 61.*

**Дочинѣ** ил. св. сдѣлаю, совершу. Стоянтъ ми свадба дочина.  
*М. 242.*

**Дочуѣж** ил. св. услышу, заслышу: Нель си дочу войводата; То-  
гай веле на дружина: „Гласови сѣ Ангелини“. *М. 114.* Дочу свиратъ  
карадузентъ. *М. 226.* Не дочула го Латинка, Да стане да му отвори;  
Но мила го майка дочула. Та стана та му отвори. *Ч. 346.* Дочуха те  
до два змеха. *М. 12.* Дж ги дучу мома Богдана, Та имъ вѣли отго-  
вори. *Д. S. 6, 26—27.* **Дочуе са** ил. безл. св. послышится, дойдець до  
слуха. Пак Гроздѣнки се дочуло Дѣветъ годѣни да говѣй. *Д. 13, 74—75.*

**Дошикусанъ**—злаѣн В. вышитый золотомъ. Ази да тебе со-  
шіа, Дошикусане папуци И долгусане терлици. *В. 137.*

**Доще са** ил. безл. св. захочется: Да пзврышва всичко, що му ся  
доще *Л. Д. 1872 р. 128.* „Дошало ми сѣ, либе ле, Отъ гора отъ пре-  
перици, Отъ гора отъ еребици“. *М. 95.* Дошало ми ся, три орли, Ед-  
ренска бистра ракія. *М. 140.* Испрьво, кога му ся дощяше мясо, той  
ся мѣчилъ да улови дивьчѣ. *Л. Д. 1873 р. 177.* Копернику ся дощѣ да  
стане цѣлитель. *Л. Д. 1874 р. 128.*

**Доѣж** ил. дл. дою, кормлю грудью: Прости-ти вѣрвать, че вещицы  
сваляли мѣсячинж-тѣ за да ѣж доять и да си вадять съ нежъ очѣ-ты.  
*Л. Д. 1872 р. 117.* Искѣ да дои отъ яловѣжъ краѣжъ млѣко. Сир. Срѣб-